

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

القريب
الا المودعة
قل سلكم عليه
الام

© Revak Kitabevi, 2022

Tüm hakları Revak Kitabevi'ne aittir.

Sertifika No: 45588

Revak Kitabevi: 56

Ehlibeyt Serisi: 11

Kerbela Mâtemi

Kahraman Özkök

Kitap Editörü: Arzu Meral

ISBN: 978-605-7722-08-9

1. Baskı: Temmuz, 2022

Sayfa Düzeni: Revak Kitabevi

Kapak Tasarımı: Togay Kazım Ataç

Baskı & Cilt: Step Ajans Matbaacılık Ltd. Şti.

Göztepe Mah. Bosna Cd. No:11

Mahmutbey-Bağcılar, İstanbul

Tel: 0212 446 88 46

E-mail: stepajans@stepajans.com

Matbaa Sertifika No: 45522

Besmele: "*Bismillâhirrahmânirrahîm*"

Seri Levhası: "*Kul lâ es'elukum aleyhi ecren*

ille'l-meveddete fi'l-kurbâ." Şûrâ Sûresi, 23. âyet.

Arka kapakta: "*Emîrî Hüseyin ve ni'me'l-emîr*"

<http://www.revakitabevi.com>

Adres: Aziz Mahmut Hüdayi Mahallesi

Tepsi Fırını Sokak. Şifa Apt. 12/3

Üsküdar, İstanbul

Tel: 0216 342 47 97

E-mail: info@revakitabevi.com

KARBELA MÂTEMİ

Kahraman Özkök

Revak Kitabevi

İstanbul, 2022

İçindekiler

Editörün Notu / 1

I. Kerbela Hâdisesi Neden ve Nasıl Oldu? / 3

II. İmâm Hüseyin'in Yârânı ve Ahvâli / 37

III. Kerbela'nın Manevî Cephesi / 71

IV. Kerbela Mâtemi Nasıl Yaşatılıyor? / 91

V. Osman Şems Hazretlerinin Mersiyesi / 115

*“Bu mâtemde olan derd ile hicrâna devâ olmaz
Bu feryâd-ı Hüseyinî’dir buna uşşâk nevâ olmaz”*

Fasih Dede

Editörün Notu

Kahraman Özkök’ün, 2019 (H. 1441) senesi Muharrem ayında, Hz. Hüseyin ve Kербela hakkında yaptığı konuşmaların yazıya geçirilmesiyle yayına hazırlanan kitap beş bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm, Kербela hâdisesinin neden ve nasıl olduğu; ikinci bölüm, İmâm Hüseyin’in yârânı ve ahvâli; üçüncü bölüm, Kербela’nın manevî cephesi; dördüncü bölüm, Kербela mâteminin nasıl yaşatıldığı hakkında olup; beşinci ve son bölüm ise, Osman Şems hazretlerinin aşilamaz mersiyesinin, mümkün olabilirdiğince bugünkü Türkçeye çevirisini ve yer yer izahlarını içermektedir.

I. Kerbela Hâdisesi Neden ve Nasıl Oldu?

Rasûl-i Ekrem ve Nebiyy-i Muhterem Cenâb-ı Muhammed Mustafa *sallallâhu aleyhi ve âlihi ve sellem*, bu âlemde ehli olmayan gözlerden nihân ancak ehli olan gözlere ayân kaldığı vakitten sonra, bir otorite problemi hâsıl oldu. “Acaba Rasûlullah’tan sonra yerine kim kâim olacak?” Hâlbuki Cenâb-ı Peygamber, âlem-i cemâle intikalinden evvel bu meseleyi Gadîr-i Hum mevkiinde gayet sarahatle hall ü fasl etmişti. O gün, emanetin Hz. Şâh-ı Velâyet İmâm Ali efendimize ait olduğunu tüm mü’minlere ve Müslümanlara tebliğ etmişti.

Cenâb-ı Muhammed, Gadîr-i Hum’da, Allah’a ve Rasûlü’ne îman edenlerin, kendisinden sonra Emîrül-Mü’minîn Mevlâ Ali’ye uymaları gerektiğini ilân etti ve orada bulunan kimseler Şâh-ı Velâyet efendimize beyat ettiler. Hatta o günün şerefine Şâh-ı Velâyet efendimiz helva kavurarak ikram etti, oradakiler de bu helvadan yediler. Fakat her ne hâl olduysa, Cenâb-ı Peygamber’in hastalığı zuhur ettiğinde, Hz. Peygamber’den sonra Hz. Ali’yi tanımayı değil de, başka türlü bir teşkilatlanmayı istediler. Bu sâikle kendi aralarında gruplaştılar, planlar yaptılar ve zâhiren bu planları tatbik etmeye muvaffak da oldular. Neticede Hz. Rasûlullah’tan sonra Şâh-ı Velâyet efendimizi bertaraf edip, kendilerine göre bir İslâmiyet, kendi anlayışlarına göre bir Kur’ân okuması, kendi reylerine göre bir adalet sistemi inşa ettiler.

Hz. Şâh-ı Velâyet efendimizi, Cenâb-ı Fâtimate’z-Zehra’yı, İmâm Hasan efendimizi, İmâm Hüseyin efendimizi ve onların az sayıdaki bendelerini bu meselenin dışında tuttular. Tutmakla kalmadılar; zulüm, baskı, sindirme ve bezdirme politikalarına da devam ettiler. Nihayet işler istedikleri gibi gitmeyip sarpa sarınca, hakkı Hakk tarafından teyid edilmiş, Rasûl-i Ekrem tarafından ilân edil-

II. İmâm Hüseyin'in Yârânı ve Ahvâli

Evvel ki konuşmamızda, vak'a-i Kerbela'ya gelene kadar olan serencâmı hülâsa etmeye çalıştık, vak'anın teferruatına girmedik. Zaten kelâm ile anlatılabilecek bir mesele de değildir. Mâruf ve mûteber kitaplarda, gün be gün neler yaşandığı anlatılmıştır. Kerbela hâdisesinden sonra Hazret'in ailesine ne olduğu kısmına geçmeden önce, ehemmiyetine binâen vak'a-i Kerbela'da cereyan eden birkaç hâdisenin izahını arz etmek isterim. Hepsi ehemmiyetli tabii de, bu nirengi noktaları bilinirse, meselelerin tamamını anlamak bakımından daha başka bir boyut açılmış olur.

Mersiye okuma ve kabir ziyareti

Hz. Rasûlullah hasta yatağında idi. Hâne-i saadeti yani yaşadığı oda ile mescid denilen toplanma yeri arasında bir sofa kadar mesafe bulunuyordu. Mübarek vücudu o kadar hasta idi ki, sofayı geçip mescide ulaşması bile sıhhati bakımından kendisini yoran bir şeydi. Hatta bir kişinin namazda imâmete geçmesi meselesi oldu da, o şahsa mâni olmak için, bir kolunda Hz. Şâh-ı Velâyet diğer kolunda hala-zâdesi olan bir hanım, sofayı geçirip mescide getirdiler. Fiziken bu kadar rahatsız bir vaziyetteydi. Buna rağmen, her Perşembe Uhud'da şehit olmuş amcası Esed-i Rasûlullah (Rasûlullah'ın Aslanı) unvânıyla tanınan Hz. Hamza'nın kabri-şerifini ziyarete gider, Uhud şehitliğini ve amcasını ziyaret ederdi. Sıhhati zamanında bunu âdet edinmişti. Rahatsızlığı nüksettiğinde, o sofayı geçmek kendisine ızdırıp verecek bir haldeyken dahi Uhud'a gitmeyi ve Hz. Hamza'yı ziyaret etmeyi bırakmadı.

III. Kerbela'nın Manevî Cephesi

Kerbela vak'asının manevî cephesini açmamız için bir alt yapı olması iktiza eder ki söyleyeceğimiz meseleler yerine otursun. Alt yapısı olan ve henüz olmayan kimseleri aynı anda muhatap kabul ederek orta hallice bir şeyler arz etmeye çalışacağız.

Bizim kabulümüzde, îmanımızda *vücûd*/varlık tektir. Bu varlığa hitap etmek, sıfat ve isimleriyle muhatap olmak bahis mevzuu olursa, bunu "Allah" ismi karşılıyor. Varlığın isim ve sıfat izhar etmeden evvelki hâli "*amâ*" diye isimlendirilmiştir, yani bilinmez bir karanlık demektir.

Urefâ, varlığın sıfat ve isimlerini zuhur ettirene kadarki serencâmı hususunda *Hakikat-i Muhammediyye* diye bir tarif yapmıştır. Buna göre Hz. Rasûlullah'ın hakikati, sırasıyla Ehlibeyt'in, enbiyânın, evliyânın, asfiyânın ve mü'minlerin nûrunu evvelce kendinde barındıran, sonra "ân"dan "zaman"a, mekânsızlıktan mekâna çıkararak câmi bir nurdur. Bu durumda, Hz. Ali, Hz. Fâtîme, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin ve diğer Mâsum İmâmlar, *Hakikat-i Muhammediyye*'nin ayrı isimlerde fakat tek bir can olarak zuhurlarıdır. Söz konusu tarife göre Ehlibeyt yani nûr-i evvel, madde âlemi zuhur etmeden evvel mevcuttur. Madde âlemine, önce o nûrun taşıyıcıları olan peygamberler gelmiş; o nûrun tam ve kâmil hâli ise, Cenâb-ı Muhammed'in Mekke'deki zuhuruyla vücud bulup kendini tanıtmış ve Hz. Ali efendimiz ile diğer Ehlibeyt mensupları, o nûrun birer ismi olarak zuhur etmişlerdir.

Bir de *Hakikat-i Aleviyye* tabiri vardır, ancak bu sohbetin mevzûunu aşacağından işaret etmekle iktifa edelim. Belki böyle tarif etmek câiz olmayabilir ama *Hakikat-i Muhammediyye*'den daha girift bir meseledir. *Hakikat-i Muhammediyye* meselesini henüz teorik olarak dahi bilemeyenler

IV. Kerbela Mâtemi Nasıl Yaşatılıyor?

İslâmiyet'te mâtemin mâhiyetini teşrih etmeden evvel, "İnsanda mâtem var mı yok mu?" diye sormamız gerekir. Zira İslâm, fıtrat üzeredir ve insanı akılla bulamaya-çağı hakikatler hususunda ikaz ve irşad eden bir dindir. Dolayısıyla insanda tabî olarak bulunan tavırlarla çatışmaması iktiza eder. Ne gibi? Çok sevdiğimiz bir kimse vefat ettiğinde, Kur'ân-ı Kerîm ile farz kılındığı veya sünnet-i Peygamberî olduğu için değil, fıtrat gereği hüznüleniriz. Yaradılış, kaybettiğimiz bir kimse karşısında bizi ağlatır, hüznlendirir. İşte bu hüznü isyana kaçmadan yaşamak ve buna karşı saygılı olmak mâtemdir. Hâdiseye kader cihetinden isyan etmek, üstünü başını parçalamak veya başkasının rahatını kaçırarak şekilde hüznünü yaşamak yoluna teveccüh etmek elbette mâtem değildir.

Muhammedîler, bir şeyin meşrû olup olmadığını tespit için Kur'ân-ı Kerîm'e ve tatbikat-ı Peygamberî'ye bakarlar:

- Kur'ân-ı Kerîm'deki Yâkup ve Yûsuf kıssasının okunmasını tavsiye ederim.

- Cenâb-ı Peygamber, oğlu Hz. İbrahim çocuk yaşta Hakk'a yürüdüğünde, onun kabri başında sesli bir şekilde ağlayıp "Kalbim senin için mahzun yâ İbrahim!" diye nida etmiştir.

- Efendimiz, amcası Hz. Hamza şehit olduğunda, "Medine-i Münevvere'de amcamın mâtemini tutacak kimse yok mu?" diye nida etmiştir.

- Muhterem zevcesi Hz. Haticetü'l-Kübra ve amcası Hz. Ebû Tâlib efendilerimizi ard arda kaybeden Rasûl-i Ekrem, o seneyi olduğu gibi hüznü senesi ilan etmiştir. Bu durum, mâtem değil de nedir?

V. Osman Şems Hazretlerinin Mersiyesi

Muhammedî Alevî Hasenî Hüseyinî Kâdirî tarikatının ikinci pîrlerinden (Pîr-i Sâni) es-Seyyid eş-Şeyh Bâzû'l-Enver Osman Nûreddin Şems Üveysî hazretlerinin Kerbela Şehidlerinin Sultanı Cenâb-ı İmâm Hüseyin efendimiz için yazdığı mersiye'nin, anlayabildiğim ve zevk edebildiğim kadarıyla meâlini vermeye çalışacağım. Bu manzume; nazenîn zevk, ledünnî ilim ve ruhânî müşâhede ile kaleme alınmış bir şâheserdir. İmanım o ki, Hz. Osman Şems, Kerbelâ'nın zâhirini de bâtınını da kendi iklim-i vücûdunda seyretmiş ve o seyranın bir neticesi olarak bu mersiye'yi lisâna getirmiştir...

*Bugün mâh-ı Muharrem vakt-i mâtemdir safâ olmaz
Fürûğ-i dîde-i giryân-ı gamdan rûşenâ olmaz
Gönül âyînesinde gerd-i mâtemden cilâ olmaz
Derûn içre hüzünden gayrı sûret rû-nümâ olmaz
Muhîbb-i Âl'e bu mâtem gibi derd ü belâ olmaz*

Bugün Muharrem ayıdır, mâtem zamanıdır, safâ olmaz. Bu mâtemde ağlayanların, âdeta gözlerinin nuru sönmüştür. Gönül aynası, dert ve keder tozlarından parlaklığını yitirmiştir. Hüseyin'e ağlayanların iç âleminde, hüzünden başka bir şey yoktur. Ehlibeyt muhipleri için, bu mâtem gibi bir dert ve belâ yoktur.

*Gözüm kan ağla mâh-ı mâtem-i Âl-i Abâ geldi
Zamân-ı kürbet-i Şâh-ı Hüseyin-i Kerbelâ geldi
Girân-bâr-ı belâlarla zamân-ı pür-cefâ geldi
Bu mâtemle dil-i nâlân ezelden mübtelâ geldi
Muhîbb-i Âl ü Evlâd olmayanlar mübtelâ olmaz*